ΤΙ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΟΙ ΚΥΠΡΙΟΙ

Νὰ δολοφονήσει ἤθελε καὶ ὄχι νὰ δωροδοκήσει τὸν πρόεδρο Μακάριο ἡ ΣΙΑ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΣΤΗΝ «ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ ΠΟΣΤ»

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Στὴν ἐφημερίδα «Οὐάσιγκτων Πόστ» δημοσιεύτηκε ἡ ἀκόλουθη ἀντιπόκριση ἀπὸ τὴ Λευκωσία:

«Οἱ καταγγελίες ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Κύπρου Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος δέχτηκε χρήματα ἀπὸ τὴν ΣΙΑ εἶχαν μικρὸ ἀντίκτυπο στὴ Λευκωσία, γιατὶ οἱ περισσότεροι Ἑλληνοκύπριοι φαίνονται νὰ πιστεύουν ὅτι ἡ ΣΙΑ προσπαθοῦσε νὰ δολοφονήσει τὸ Μακάριο καὶ ὄχι νὰ τὸν χρηματοδοτήσει. Ὁ Μακάριος ἐπιμένει στὴ διάψευση γιὰ τὶς κατηγορίες ἀμερικανικῆς ἐφημερίδας ὅτι δέχτηκε χρήματα, ἀλλὰ φαίνεται ἀπίθανο ὅτι θὰ ἐπιδιώξει σοβαρὰ νὰ ὑποβάλλει μήνυση στὴν ἐφημερίδα «Οὐάσιγκτων Πόστ», διακινδυνεύοντας μὲ τὸν τρόπο αὐτό, νὰ ἔρθουν στὴ δημοσιότητα ὁρισμένες μυστικὲς ἀμερικανικὲς δραστηριότητες στὴν Κύπρο.

Ἀποτελεῖ θρησκευτικὴ παρωδία στὴν Κύπρο, ὅτι ὁ ἄκαμπτος ἡγέτης ἦταν στόχος τεσσάρων ἀποπειρῶν δολοφονίας ἀπὸ τὴν ΣΙΑ ἀπὸ τὸ 1970, ποὺ κορυφώθηκαν τὸ 1974 μὲ τὸ πραξικόπημα ποὺ ὀργάνωσε ἡ δεξιὰ ὁμάδα ΕΟΚΑ Β' σὲ συνεργασία μὲ τὴν ἀντιμακαριακὴ χούντα ποὺ εἶχε τότε τὴν ἐξουσία στὴν Ἑλλάδα. Ἡ χούντα εἶχε στενοὺς δεσμοὺς μὲ τὴ ΣΙΑ καὶ ἀνάλογοι δεσμοὶ μὲ τὴν ΕΟΚΑ Β' ἔχουν γίνει γνωστοὶ ἀπὸ ἔγκυρες πηγὲς στὸ παρελθόν.

Ἡ ἑλληνοκυπριακὴ κοινὴ γνώμη εἶναι ἀπροετοίμαστη νὰ ἀντιμετωπίσει τὸ παράδοξο νὰ προσπαθεῖ ἡ ΣΙΑ νὰ βγάλει ἀπὸ τὴ μέση τὸ Μακάριο καὶ συγχρόνως νὰ τὸν ὑποστηρίζει.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς δεκαετίας τοῦ 1960, ὁ Μακάριος φαινόταν ἀποφασισμένος νὰ ἀνταγωνιστεῖ τοὺς Τουρκοκύπριους καὶ τὴν Τουρκία, ἡ ὁποία εἶχε τὴν ἀμερικανικὴ ὑποστήριξη. Ὁ ὁρισμένοι ἀμερικανικοὶ κύκλοι τὸν ὀνόμασαν «Ὁ Κάστρο τῆς Μεσογείου», καὶ ἡ σκανδαλώδης ἐχθρότητα πρὸς τὸν Μακάριο, τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κλιμακίου τῆς ΣΙΑ στὴν Κύπρο ἀπὸ τὸ 1969 μέχρι τὸ 1971, εἶχε παρατηρηθεῖ ἀπὸ διπλωμάτες.

Ὁ Μακάριος στάθηκε σαφῶς ἐμπόδιο στὴν ἀπορρόφηση τῆς Κύπρου ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ, ποὺ πολλοὶ Ἑλληνοκύπριοι πιστεύουν ὅτι ἀποτελοῦσε στόχο τῆς ἀμερικανικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Τὴν ἴδια ἐποχή, ὁ Μακάριος ἐπέτρεπε νὰ χρησιμοποιεῖται ἡ Κύπρος σὰν βάση γιὰ ὁρισμένες μυστικὲς ἐπιχειρήσεις καὶ ἀπὸ τὰ δυὸ «μηλόκ». Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ποὺ περιγράφεται σὰν ἄνθρωπος μὲ συντηρητικὴ ἰδιοσυγκρασία ἀπὸ τὸ περιβάλλον του, κράτησε σταθερὴ γραμμὴ ἐναντίον κάθε προσπάθειας τῶν κομμουνιστῶν νὰ συμμετάσχουν στὴν ἐξουσία. Οἱ κομμουνιστὲς κατὰ παράδοση ἐλέγχουν τὸ 40% τῶν ψήφων.

Οἱ κατηγορίες ἀναδημοσιεύτηκαν στὶς ἑλληνοκυπριακὲς ἐφημερίδες μαζὶ μὲ τὴ διάψευση τοῦ Μακαρίου καὶ τὴν πρόκληση στοὺς κατήγορούς του νὰ προσκομίσουν ἀποδείξεις.

Ἀκόμα καὶ οἱ ἐπικριτὲς τῆς Ἀριστερᾶς ἀπέφυγαν νὰ κάνουν πολιτικὴ ἐκμετάλλευση τοῦ θέματος κατὰ τὴν παροῦσα κρίσιμη περίοδο τῶν διαπραγματεύσεων γιὰ τὸ μέλλον τοῦ νησιοῦ. Ἐφημερίδες στὴν τουρκοκρατούμενη Ζώνη ἀναδημοσίευσαν τὶς κατηγορίες χωρὶς σχόλια. Ἡ τουρκικὴ προπαγάνδα ἔχει συχνὰ κατηγορήσει τὸ Μακάριο ὅτι εἶναι ἐπικίνδυνος, ἀντινατοϊκὸς ριζοσπάστης.

Ὡς τώρα, ἡ μεγάλη ἐμπιστοσύνη ποὺ δείχνει ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Κύπρου στὸ Μακάριο, ἔχει ἐνισχυθεῖ ἀπὸ τὴ διάψευση τῶν κατηγοριῶν καὶ ἀπὸ τὶς γνῶμες ἐπισήμων, ὅτι ὁ Μακάριος σκέπτεται νὰ ὑποβάλει μήνυση ἐναντίον τῆς «Οὐάσιγκτων Πόστ».

Οἱ μόνοι δύσπιστοι εἶναι λίγοι διπλωμάτες, ποὺ ἀρνοῦνται νὰ ἀποκλείσουν τὴν πιθανότητα ὅτι ὁ Μακάριος ὅπως καὶ ἄλλοι ἡγέτες τοῦ τρίτου κόσμου κατὰ τὴ δεκαετία 1960—70, πῆραν χρήματα ἀπὸ τὴν Ἀμερική ἐνῶ ἄφηναν τοὺς ἐσωτερικοὺς ἀντιπάλους τους νὰ παίρνουν ἐλεημοσύνη ἀπὸ τὸ κομμουνιστικὸ μπλόκ.

Παρὰ τὸν τόνο τῆς αὐτοπεποιθήσεώς του, ὁ Μακάριος πιθανὸν νὰ ἀποφύγει νὰ καταφύγει στὰ δικαστήρια, ὅπως πιστεύουν παρατηρητὲς στὴν Κύπρο, γιατὶ μιὰ δίκη θὰ ἔφερνε στὸ προσκήνιο πολλὲς μισοσυγκεκαλυμμένες ἀμερικανικὲς ἐπιχειρήσεις στὸ νησί, ποὺ ἔχει στρατηγικὴ θέση στὴν Ἀνατολικὴ Μεσόγειο.

Ἡ κυβέρνηση Μακαρίου ἔχει ἀποφύγει νὰ δώσει δημοσιότητα σ' αὐτὲς τὶς διευκολύνσεις στὴν Κύπρο. Οἱ πιὸ γνωστὲς εἶναι οἱ ἐγκαταστάσεις ποὺ παρακολουθοῦν ραδιοφωνικὲς ἐκπομπὲς καὶ ποὺ τὶς διαχειρίζεται μιὰ ὑπηρεσία ποὺ χρηματοδοτεῖται ἀπὸ τὴ ΣΙΑ καὶ ἡχογραφεῖ καὶ μεταφράζει τὶς ἐκπομπὲς ὅλων τῶν σταθμῶν, ποὺ ἀκούγονται στὴ Μέση Ἀνατολή.

Τὰ στοιχεῖα ποὺ συγκεντρώνει ἡ ὑπηρεσία αὐτὴ καὶ τὰ ὁποῖα μοιράζεται μὲ τὸ Μπί—Μπί—Σί, μπορεῖ νὰ τὰ ἐξασφαλίσει κανεὶς στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ σὲ ἄλλες χῶρες, μέσω τοῦ ὑπουργείου Ἐμπορίου.

Ἡ ἀνωτέρω ὑπηρεσία χρηματοδοτεῖται ἀπὸ τὰ κονδύλια κατασκοπείας τῆς ΣΙΑ.

Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἔκαναν συμφωνία τὸ 1968 γιὰ τὶς ἐγκαταστάσεις αὐτές. Τὸ πόσον δμως τοῦ ἐτήσιου ἐνοικίου γιὰ τὶς ἐγκαταστάσεις αὐτές, εἶναι μυστικό. Ἔγκυρες πηγὲς στὴ Λευκωσία λέγουν ὅτι εἶναι λίγο περισσότερο ἀπὸ ἕνα ἑκατομμύριο τὸ χρόνο.

Τὰ ποσὰ καὶ οἱ ἡμερομηνίες ἀνταποκρίνονται στὶς πληρωμές πρὸς τὸν Μακάριο, ἀλλὰ αὐτὰ τὰ κονδύλια εἶναι πληρωμὴ κυβερνήσεως πρὸς Κυβέρνηση, ἐπαρκῶς δικαιολογημένα.

Ἡ ἐρώτηση— κλειδὶ εἶναι ἂν μιὰ δεύτερη, χωριστὴ σειρὰ πληρωμῶν εἶχε γίνει προσωπικὰ πρὸς τὸν Μακάριο ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀποζημίωση πρὸς τὴν Κυβέρνηση γιὰ τὶς ἐγκαταστάσεις.

Ἡ ἐχεμύθεια τοῦ Μακαρίου ἴσως ἦταν ἀπαραίτητη ἂν ἡ ἐγκατάσταση χρησιμοποιόταν σὲ ἐπιχειρήσεις τῆς Ὑπηρεσίας Ἐθνικῆς Ἀσφάλειας— ἕνας συνδυασμὸς τὸν ὁποῖο ἔχουν καταγγείλει ὁ πρώην πράκτορας τῆς ΣΙΑ καὶ ὁ δημοσιογράφος Μάρκ Χόζεμπωλλ Φίλιπ Ἀϊντζη.

Πρώην στελέχη τῆς ΣΙΑ, στὸ παρελθὸν εἶχαν ἀναφερθεῖ σὲ ἀμερικανικὰ σχέδια νὰ χρησιμοποιηθοῦν ραδιόφωνα ἐγκαταστημένα στὴν Κύπρο γιὰ «μαυρη» προπαγάνδα καὶ στρατιωτικὴ παρακολούθηση στὴ Μέση Ἀνατολή — μιὰ ἀποκάλυψη ποὺ θὰ ἔφερνε σὲ δύσκολη θέση, ἂν ἀποδεικνυόταν ἡ φιλία τοῦ Μακαρίου μὲ τὶς κυβερνήσεις τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛΙΔΑ

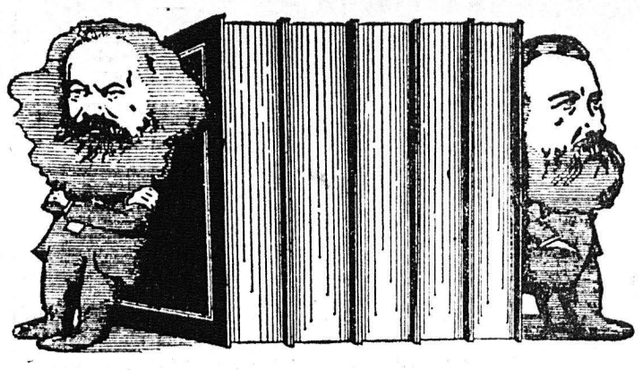

Ἡ Ἀριστερὰ καὶ οἱ λέξεις

Πρωτότυπο λεξικὸ κοινῶν τόπων

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ «ΕΣΠΡΕΣΣΟ»

Ἡ ἰδέα νὰ συγκεντρώσεῖ σ' ἕνα σύντομο γλωσσάριο ἕνα κομμάτι ἀπὸ τοὺς πολυχρησιμοποιημένους κοινοὺς τόπους τῆς Ἀριστερᾶς, γεννήθηκε ἀπὸ τὴ διαπίστωση (κάτι ἀνάμεσα στὴν πολιτικὴ ἀνησυχία καὶ στὸ φιλοσοφικὸ καλαμπούρι) τῆς ἀπέραντης ἀγάπης μὲ τὴν ὁποία περιβάλλει μιὰ ὡρισμένη Ἀριστερὰ τὶς μαγικὲς λέξεις καὶ τὶς προκατασκευασμένες ἔννοιες καὶ τὶς παθιασμένες λογομαχίες. Ἡ συνήθεια αὐτὴ τροφοδοτεῖ κατὰ περιόδους ἕνα λεξιλόγιο ποὺ γίνεται ὅλο καὶ περισσότερο τυποποιημένο, συνδέεται μὲ καθησυχαστικὲς ἀλλὰ καὶ ἄδειες φόρμουλες καὶ εἶναι ἀνίκανο νὰ ἑρμηνεύσει τὴν πραγματικότητα.

Ἕνας καινούργιος ἄνεμος στὸ λεξιλόγιο τῆς Ἀριστερᾶς ἤλθε ἀπὸ τὸ 1968: ἔπεσαν μερικὰ ἰδεολογικὰ ταμποῦ μαζὶ μὲ τὶς φόρμουλες ποὺ τὰ στήριζαν. Μὲ τὸ πέρασμα δμως τοῦ καιροῦ καὶ ἐξ αἰτίας ἑνὸς εἴδους «σημειολογικῆς ἐκπόρευσης» ὁ γλωσσικὸς ἀντικομφορμισμὸς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης πῆρε τὴ μορφὴ ἑνὸς νέου κομφορμισμοῦ. Πρόκειται γιὰ μιὰ κατάσταση ποὺ, λίγο—πολύ, ἀφορᾶ σ' ὅλους μας.

Ἀπὸ αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ πρίσμα, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ τῆς Ἀριστερᾶς καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν πρακτικὴ τῶν κοινῶν τόπων, θὰ προσπαθήσουμε νὰ κάνουμε μιὰν ἀνάλυση. Ὁ λόγος εἶναι βασικὰ ἕνας: θέλουμε νὰ διαπιστώσουμε ἂν, στὴν Ἀριστερά, μποροῦμε ἀκόμη νὰ κοιτάξουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας καὶ τὶς ἀδυναμίες μας μὲ πνεῦμα κριτικό, μὲ εἰρωνεία καὶ αὐτοειρωνεία.

Μερικοὶ θὰ ποιτηρήσουν ἴσως ὅτι, «ἱστορικὰ» ἡ αὐτο—εἰρωνεία ξεκινάει ἀπὸ τὴν ἀστικὴ τάξη καὶ θὰ ἀναφέρουν σὰν παράδειγμα τὸν Φλωμπέρ. Αὐτὸ δμως θὰ ἦταν μιὰ ἀνώφελη καὶ ὀπωσδήποτε εὔκολη κοινοτοπία. Εἶναι πολὺ δύσκολο, ἀλλὰ καὶ πολὺ πιὸ χρήσιμο, νὰ ἀναρωτηθοῦμε γιατὶ αὐτὴ ἡ αὐτο—εἰρωνεία καὶ ἡ σάτιρα δὲν μεταβάλλονται σχεδὸν ποτὲ σὲ «λογοσυνωμία ἐκείνων ποὺ λένε καὶ ποὺ πραγματικὰ πιστεύουν ὅτι ἀποτελοῦν τὶς πολιτικὲς πρωτοπορίες.

Αὐτοκριτική

Μιὰ πρακτικὴ πανάρχαια, ταπεινωτικὴ καὶ ἀντιδραστικὴ ποὺ ὁ Στάλιν, στὴν πράξη, τὴ μεταμορφώνει σὲ κατ' ἐξοχὴν ἐνάρετη. Εἶναι ἕνα χρέος γιὰ τὰ τίμια καὶ τὰ νομιμόφρονα στελέχη ποὺ θὰ ποέπει νὰ τὴ συνοδεύουν καὶ μὲ τὴν κοιτική (πρὸς τὴν κατεύθυνση ἐκείνων ποὺ ἀρνοῦνται τὴν αὐτοκριτική). Δὲν ἀπαλλάσσει ἀναγκαστικὰ ἀπὸ τὶς ἁμαστίες, ὅπως συμβαίνει μὲ τὴν αὐτοκριτικὴ (ἐξομολόγηση) τῶν χριστιανῶν. Ὀπωσδήποτε, δμως, ἀποτελεῖ σίγουρο μαρτυρία ὅτι τὰ ἁμαρτήματα ἔχουν διαπραχθεῖ. Συνεπῶς ἀπὸ δικαστικὴ ἄποψη, ἔχει τὴν ἰσχία ἀποδεικτικοῦ στοιχείου. Ὁ Μπουχάριν ὁμολογεῖ, ἄρα εἶναι προδότης. Ἡ μάγισσα ὁμολογεῖ, ἄρα εἶχε πάει—δῶστε μὲ τὸ Σατανά. Ὁ Πένγκ Τὲ Χουάϊ κάνει αὐτοκριτική, ἄρα ἤθελε νὰ ξαναφέρει τὸν καπιταλισμό. Ἡ αὐτοκριτική, δμως, ἔχει διαφορετικὸ νόημα καὶ ὁδηγεῖ σὲ διαφορετικὲς μετὰ-ἐὺ τους καταλήξεις, ἀνάλογα μὲ τὸ ἂν ἐκεῖνος ποὺ τὴν κάνει θεωρεῖται φταιὰ ἢ ἔχει πέσει σὲ «ἐυσμένειαα. Ἡ αὐτοκριτικὴ εἶναι εἰλικρινὴς ἂν αὐτὸς ποὺ τὴν κάνει κρατάει σταθερὰ τὴν ἐξουσία. Εἶναι ὑποκριτικὴ καὶ γίνεται μόνο μὲ σκοπὸ τὴ σωτηρία ἂν τὴν κάνει ἕνας νικημένος. Ἡ λογική, ἐξ ἄλλου, τῆς αὐτοκριτικῆς εἶναι ποικίλη. Πράγματι: ὅποιος νικήθηκε καὶ κάνει αὐτοκριτικὴ εἶναι ὑποκριτής, δὲν εἶναι εἰλικρινής ταυτόχρονα, δμως, λέει καὶ τὴν ἀλήθεια. Αὐτὸ τὸ ἀποδείχνει καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ καταδίκη θὰ θεμελιωθεῖ στὴν ὁμολογία του. Ὁμολογώντας, δμως, τὰ ἐγκλήματά του λέει τὴν ἀλήθεια, ἀλλὰ καὶ ταυτόχρονα, εἶναι ὑποκριτής. Στὸ κάτω—κάτω, δὲν πιστεύει στὴν ὁμολογία του. Ἂν ἐπιβιώσει καὶ μπορεῖ νὰ μιλήσει, ἀναθεωρεῖ τὰ πάντα καὶ ζητάει ἀποκατάσταση. Ἂν μάλιστα εἶναι καὶ ξεδιάντροπος, φτάνει στὸ σημεῖο καὶ νὰ κατηγορεῖ. Ὅλα αὐτά, δμως, ἐξηγοῦνται μὲ τὴ διαλεκτική. (Βλέπε λέξη).

Ἐλευθερία

Τὸ νόημα τῆς λέξης ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ἂν εἶναι γραμμένη στὸν ἑνικὸ ἢ στὸν πληθυντικό. Τὸ παιχνίδι δέβαια εἶναι ἀρκετὰ εὔκολο. Στὸν ἑνικὸ (καὶ μὲ τὸ ἀρχικὸ της κεφαλαῖο) εἶναι πάντοτε προοδευτικὴ καὶ ἐπαναστατική. Στὸν πληθυντικὸ γίνεται «περιωρισμένη» διανοητικίζουσα, ἀλλὰ καὶ μικροαστική. Στὸν ἑνικὸ τὴν ἐξυπναῦμε, γίνεται, δμως ὑποπτη ὅταν χρησιμοποιεῖται ὑπερβολικά: ἐλευθερία τῆς «γνώμης», τοῦ «Τύπου», τῆς «ἀπεργίας» καὶ πάνω ἀπ' ὅλα, τῆς «ἀντιπολίτευσης», ἐκεῖ ὅπου ἡ ἐργατικὴ τάξη κατέχει τὴν ἐξουσία — ἔστω καὶ δὲν τὸ ξέρει — καὶ μπορεῖ (ὅπως στὴν Πολωνία) νὰ κάνει ἀπεργίες —ἀκόμη καὶ ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ της.

Ἀντικειμενικά

Εἶναι ἡ μαγικὴ λέξη τῆς ἰδεολογικῆς τρομοκρατίας. Μᾶς ἐγγυᾶται ὅτι ἀκόμη καὶ ὁ πιὸ τολμηρὸς πλουραλισμὸς μπορεῖ νὰ ὁδηγηθεῖ στὴν ἑνότητα. Θυμίζει στὸν ἐπιτόλαιο κριτικὸ ὅτι, πάνω ἀπὸ τὸ ἄτομο καὶ τὴν γνώμη στέκει ἡ Ἱστορία. Μὲ βάση τὸ κριτήριο αὐτὸ ὁ Ζηνόβιεφ καὶ ὁ Μπουχάριν ἤταν «ἀντικειμενικὰ» φασίστες καὶ ὁ Τρότσκυ ἦταν κατάσκοπος ποὺ τὸν πλήρωνε ὁ Μικάδος. Μ' αὐτήν, δμως, τὴ λογική, ἀκόμη καὶ ὁ Στάλιν, «παραδιάζοντας τὴ σοσιαλιστικὴ νομιμότητα», δοήθησε «ἀντικειμενικὰ» ὁ Χρουστσὼφ μὲ τὴ μυστικὴ του ἔκθεση στὸ 20ὸ Συνέδριο, ἔδωσε ὅπλα στὴν ἀντίδραση καὶ συνέβαλε στὴν ἐξέγερση τῆς Βουδαπέστη, (ποὺ «ἀντικειμενικά», ἦταν μιὰ ἀντεπανάσταση). Ὅσο γιὰ τὸ ἰταλικὸ Κ.Κ. εἶναι ρεβιζιονιστικὸ καὶ «ἀντικειμενικό», παίζει τὸ παιχνίδι τῆς Δεξιᾶς. Τὸ πολιτικὸ σύμπαν ὡρισμένων ἀριστερῶν εἶναι σχεδὸν στὸ σύνολό του «ἀντικειμενικὸ» καὶ δὲν διαθέτει τίποτε τὸ ἔνδο—ὑποκειμενικό. Εἶναι τόσο πολλὲς οἱ «ὑποκειμενικότητες» ποὺ δὲν δέχονται νὰ μιλήσουν γιὰ δικό τους λογαριασμό, νὰ ἐκφράσουν μιὰ γνώμη, νὰ ὑποστηρίξουν δικές τους «ὑποκειμενικὲς» ἀξίες. Θὰ πρέπει νὰ ἔχουν ἐλάχιστη ἐμπιστοσύνη στοὺς ἑαυτοὺς τους καὶ στὰ ἐπιχειρήματα ποὺ προσκομίζουν. Ἐκτοξεύουν «ἀντικειμενικὰ» ἀναθέματα γιὰ νὰ ὑποστηρίξουν τὸ μονοπώλιο τοῦ Λόγου, τῆς Ἀλήθειας, τῆς Ἐπανάστασης καὶ τῆς Ἱστορίας. Δὲν θέλουν νὰ μιλήσουν γιὰ λογαριασμὸ τοῦ ἑαυτοῦ τους ἀλλὰ στὸ ὄνομα τῆς Αὐθεντίας. Ἔτσι, «ἀντικειμενικὰ» δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ προσκομίζωνται γεγονότα καὶ ἀποδείξεις. Ἀντίθετα: «ἀντικειμενικὰ», τὸ μόνο ποὺ ὑπάρχει εἶναι ὅτι ὁ ἥλιος βγαίνει μιὰ ὡρισμένη ὥρα καὶ ὅτι στὸ ὑψόμετρο τῆς θάλασσας τὸ νερὸ βράζει στοὺς 100 βαθμούς. Γι' αὐτὲς καὶ γιὰ ὅλες τὶς ἐπιστημονικὲς ἀτέρμονες μποσεῖ νὰ ὑπάρξει ἔνδο—ὑποκειμενικὸς ἔλεγχος ,σύμφωνα μὲ διαδικασίες γενικὰ παραδεκτές. Ὁποιος, δμως, λατρεύει τοὺς κοινοὺς τόπους, δὲν τὸ ξέρει. Ἢ τὸ ξεχνάει.

Δομὴ καὶ ὑπερδομή

Μιὰ διάκριση ποὺ συνοψίζει ὅλη τὴ «γνώση τοῦ Μάρξ», δηλαδὴ ὅλα ἐκεῖνα ποὺ μερικοὶ ξέρουν γιὰ τὸν Μάρξ. Ἀλλὰ ὁ Μὰρξ ἀπὸ τὴν πλευρά του, χρησιμοποιεῖ τὴ διάκριση αὐτὴ σὲ σπανιότατες περιπτώσεις ποὺ ὅπως λέμε, μετριοῦνται στὰ δάχτυλα τοῦ ἑνὸς χεριοῦ συχνά, μάλιστα, μόνο μεταφορικά. Γιὰ τὸ μαρξισμὸ τῆς ταβέρνας καὶ τοῦ καφενείου, ἡ δομὴ ἔχει πάρει τὴ θέση τοῦ «οὐσιαστικοῦ», τοῦ «καθοριστικοῦ» (πάντοτε, δμως, «σὲ τελικὴ ἀνάλυση»), ἐνῶ ἡ ὑπερδομὴ ἔχει πάρει τὴ θέση τοῦ «ἀευμεταβάλλοντος», τοῦ «καθοριζομένου», τοῦ «προερχομένου» καί— γιὰ τολμηρότερους — τοῦ «τιποτένιου». Δομὴ εἶναι ἡ οἰκονομία καὶ ὑπερδομὴ ὅλα τὰ ὑπόλοιπα. Σήμερα, στὴ θέση τῆς οἰκονομίας οἱ ἄνθρωποι ποὺ χρησιμοποιοῦν τὴν «ἀριστεριώτικη» προτιμοῦν τὸ «κοινωνικόν». Ὑπερδομικὲς εἶναι οἱ μορφὲς τῆς ἐξουσίας, οἱ θεσμοί, οἱ φιλοσοφικὲς καὶ θρησκευτικὲς πεποιθήσεις, τὰ ἤθη καὶ τὰ ἔθιμα καὶ πάει λέγοντας. Ὑπερδομικὰ εἶναι τὰ βασανιστήρια, ἡ λογοκρισία, τὰ στρατόπεδα συγκέντρωσης, τὰ ψέματα, τὸ ἐρωτικὸ ἄγχος ἢ ὁ θάνατος. Ὑπερδομικὸς εἶναι ὁ Μπρέζνιεφ, ποὺ θεωρεῖται (ἀρκετὰ ἐπίμονα) σὰν πολιτικὸ προϊὸν ποὺ δὲν ἐνθουσιάζει. Συνεπῶς, ἡ ὕπαρξή του μᾶς παραπέμπει σὲ μιὰν ἄλλη δομή, ποὺ ἐπίσης δὲν ἐνθουσιάζει. Καὶ αὐτὸ «ἀποδείχνει» ὅτι στὴν Ε.Σ.Σ.Δ. ὑπάρχει καπιταλισμός. Ἡ γλώσσα δὲν εἶναι (ὅπως ἀπέδειξε ὁ Στάλιν) οὔτε δομὴ οὔτε ὑπερδομή. Τὸ ἴδιο καὶ ὁ Μάο ποὺ, ὅπως ἐξηγήθηκε φιλοσοφικά, εἶναι «ἐνσαρκωθεῖσα σκέψη». Δηλαδή, Λόγος. Ἔτσι «ἀποδείχνεται» ὅτι ὁ Μάο δὲν εἶναι σταλινικὸς καὶ ὅτι στὴν Κίνα ὑπάρχει μεταβατικότητα. Γιὰ τὴ σχέση μεταξὺ δομῆς καὶ ὑπερδομῆς ἐκφράστηκε μὲ καθοριστικὸ τρόπο καὶ ἔχει ἐξαντλήσει τὸ ζήτημα ὁ (Ἰταλὸς) φοιτητὴς ποὺ τόνισε ὅτι: «Ἂν ἡ συνουσία μας εἶναι ἀποτυχημένη, γι' αὐτὸ φταίει ἡ ΦΙΑΤ».

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Δημοφιλὴς ὁ βασιλεὺς τῆς Σουηδίας Γουσταῦος ἀλλὰ καί... κερδοφόρος

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ. Ὁ βασιλεὺς Κάρολος Γουσταῦος τῆς Σουηδίας ημπορεῖ νὰ μὴ ἔχη βασιλικὴν μεγαλοπρέπειαν, εἶναι, δμως, ὠφέλιμος διὰ τὰς ἐξαγωγὰς Σουηδικῶν προϊόντων, ἡ σε μοναρχία προσφέρει διέξοδον εἰς τοὺς πολίτας τοῦ γραφειοκρατικοῦ τούτου κράτους.

Ὁ 30ετὴς βασιλεὺς ὅστις, πρὸ τῆς ἐνθρονισεώς του πιὸ γνωστὸς «γλεντζὲς» ἔχει μόνον τὸν τίτλον «βασιλεὺς τῶν Σουηδῶν, τῶν Γότων καὶ τῶν Βανδαλων» κοινὸν μὲ τοὺς προκατόχους του. Διότι οἱ Σοσιαλδημοκράται, κατὰ τὰς πέσσαρας δεκαετίας τῆς διακυβερνήσεώς των, ἀπεγύμνωσαν τὴν μοναρχίαν ἀπὸ ὅλας τὰς παλαιας της ἐξουσίας.

—Μοῦ ἀρέσει ὁ βασιλεὺς διότι εἶναι εἰς συνηθισμένος ἄνθρωπος χωρὶς διόλου ἀλαζονείαν καὶ χωρὶς θεατρινίστικους τρόπους», λέγει ὁ 50ετὴς καταστηματάρχης Ἄκε Ἀνγκερστερντ.

Ὁ Κάρολος Γουσταῦος ἐνυμφεύθη τὴν 19ην Ἰουνίου 1976 τὴν 33ετίδα Σίλβια Ζόμμερλατ, μίαν Γερμανίδα ἀστήν, εἰς μίαν λαμπρὰν τελετὴν ἡ ὁποία ἐνεθύμιζε τὸ παραμύθι τῆς Στακτοπούτας. Οἱ Σουηδοί, ἐπηρεασμένοι ἀπὸ τὸν Τύπον καὶ τὰ ἄλλα μέσα δημοσιότητος τὰ ὁποῖα ἐκάλυψαν τὴν θεαματικὴν τελετήν, ἠγάπησαν ἀμέσως τὴν βασίλισσάν των.

Ὁ Τύπος ἐξακολουθεῖ νὰ ἀσχολῆται ἐντατικῶς μὲ τὸ βασιλικὸν ζεῦγος καὶ τὴν καθ' ἡμέραν ζωὴν του. Πέντε μεγάλα ἐδομαδιαῖα περιοδικὰ καὶ μία ἡμερησία ἐφημερὶς ἐδημοσίευσαν εἰδικὰς ἐκδόσεις ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων, ἡ δὲ κυκλοφορία των ηὐξήθη εἰς 2,8 ἑκατομμύρια, ἤτοι κατὰ 55% περισσότερον τοῦ συνήθους. Ἡ Σουηδία ἔχει πλὴθυσμὸν ὀκτὼ ἑκατομμυρίων.

—Ὁ κόσμος ἔχει ἀνάγκην ρωμαντισμοῦ καὶ ἔρωτος, νομίζω δὲ ὅτι ἡ μοναρχία τὰ προσφέρει αὐτά», λέγει ἡ κ. Ἔδδε Σάμουελσον, ἐκδότις τοῦ μεγάλου φιλοβασιλικοῦ περιοδικοῦ «Σόεσκ Ντὰμτ Ἴντινγκ».

Ὁ Κάρολος Γουσταῦος εἶναι ὁ ἐπίσημος ἀρχηγὸς τοῦ κράτους, λαμδάνει ὡς ὡς χορηγὶαν 1,5 ἑκατομμύριον δολλαρίων ἐτησίως. Ἐν τούτοις, τὰ χρήματα αὐτὰ δεν χορηγοῦνται ἀνευ κέρδους διὰ τὸ κράτος.

Ἡ Σουηδικὴ βιομηχανία χρησιμοποιεῖ το βασιλικὸν γόητρον πρὸς διαφήμισιν τῶν προϊόντων της εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅταν δὲ τὸ βασιλικὸν ζεῦγος ἀναχωρεῖ δι' ἐπίσημον ἐπίσκεψιν μιᾶς ξένης χώρας, συνοδεύεται συχνὰ ὑπὸ ὁμάδος ἐπιχειρηματιῶν.

—Μετερχόμεθα ὅλα τὰ μέσα ποὺ διαθέτομεν διὰ νὰ πωλήσωμεν τὰ Σουηδικὰ προϊόντα εἰς τὰς δυσκόλους ἀγορὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὁ δὲ βασιλεὺς εἶναι ἓν ἐξ αὐτῶν τῶν μέσων», λέγει ὁ Σέδεν Εσκνερ, διευδυντὴς Δημοσίων Σχέσεων τοῦ Σουηδικοῦ Συμδουλίου Ἐξαγωγῶν». Ὁ βασιλεὺς εἶναι πολύτιμος, διὰ τὰς διαφημίσεις μας.

Αἱ Σουηδικαὶ ἑταιρεῖαι καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐδαπάνησαν τὸ ποσὸν τῶν 317 ἑκατομμυρίων δολλαρίων διὰ τὴν διαφήμισιν τῶν προϊόντων των εἰς τὴν Ὁλλανδίαν, κατὰ τὴν ἐκεῖ βασιλικὴν ἐπίσκεψιν, τὸ παρελθὸν φθινόπωρον.

—Σήμερον δὲν βλέπομεν τὸν βασιλέα ἀπὸ τὴν παλαιὰν πατριαρχικὴν ἄποψιν», λέγει ὁ κοινωνιολόγος δρ. Κὰρλ Μάμστεν. «Ὁ βασιλεὺς εἶναι εἷς συνήθης ἄνθρωπος, κοινωνιολογικῶς ὅμως, ἀντιπροσωπεύει ὁλόκληρον τὴν χώραν. Εἶναι εἷς νέος τύπος βασιλέως.

—Εἰς τὴν Σουηδίαν, ἡ μοναρχία εἶναι παλαιὸς θεσμός, οἱ δὲ Σουηδοὶ ἔχουν συνηθίσει νὰ συνεργάζωνται μὲ αὐτήν», εἶπεν ὁ Κάρολος Γουσταῦος εἰς μίαν ἐκ τῶν σπανίων συναντήσεών του μὲ δημοσιογράφους. «Οἱ σύγχρονοι Σουηδοὶ ἔχουν ἀνάγκην τὴν μοναρχίαν καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ τὴν διατηρήσουν.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ

ΜΕΤΑΞΥ ΠΑΤΡΩΝ — ΣΑΜΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΣ

ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ	ΕΚ ΣΑΜΗΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ	
11.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ (ΟΧΛΗΡΑ)	09.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
13.30 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ (καὶ ΚΕΡΚΥΡΑ)	16.15 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
ΤΡΙΤΗ	
11.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	09.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
13.30 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ (καὶ ΙΘΑΚΗΝ)	16.15 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
20.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟ